

Värna om barnen – med förnuft

Incest och pedofili är samhällsproblem som massmedia ägnat stor uppmärksamhet åt under senare tid. Vuxna har trätt fram i kvällspressen och berättat om hur de blivit utnyttjade i sin barndom av styvföräldrar och i vissa fall av sina föräldrar. Från att ha ansetts vara ett tämligen marginellt problem har nu uppgifter cirkulerat om att incest skulle förekomma i var 10:e familj.

66-åringen som häktats i Thailand för pedofili har också riktat strålkastaren på en verböjd. Sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi är tydligen vanligare än man trott. Uppgifterna upprör. Det är ett avskyvärt brott att utnyttja barn sexuellt. Det är att beröva dem deras barndom och skapa psykiska problem för resten av livet. Självklart bör uppmärksamheten skärpas så att sådana brott uppdagas och åtgärdas på ett så tidigt stadium som möjligt.

I TV och kvällspressen publiceras samtidigt ett fall där en familj överraskas av polisen som fått anmälan om misstänkt incest från anonymt håll. Barnen tas om hand och föräldrarna förhöras var för sig. Läkarundersökning av barnen ger emellertid inget stöd för anmä-

lan och det hela rinner efter några dagar ut i sanden. Man återgår till vardagen om den nu någonsin blir densamma. Familjen är av naturliga skäl upprörd och ämnar JO-anmäla socialdistriktet och kräva kommunen på skadestånd.

Samtidigt får jag ett telefonsamtal en sen kväll från en förtvivlad bekant som berättar att hans son anklagats för misstänkt incest mot sitt barn av personalen på barnets daghem. Flickan skulle ha berört sitt könsorgan och uttryckt sig på ett sätt som väckte personalens misstanke. Efter samråd med en socialsekreterare följde polisanmälan och polisen slog till mot föräldrarna utan förvarning. Flickan läkarundersöktes utan resultat och även i detta fall lades anmälan till handlingarna eftersom brott inte kunde bestyrkas.

Dessa exempel stämmer till eftertanke. Visst är det viktigt att vi är uppmärksamma och handlingskraftiga. Vi måste värna och skydda barnen mot övergrepp. Men vi måste också gå varligt fram. En falsk eller missriktad anklagelse kan innebära katastrof för en familj. En nedlagd undersökning innebär ju inte ett frikännande utan endast att brott inte kunnat bestyrkas. Misstanken kan alltså kvarstå. Hur utvecklas relationerna inom en sådan familj? Och hur blir relationen till daghemmet i fortsättningen om nu initiativet kommit därifrån?

Kanske är det så att massmedias benägenhet att ta upp ett problem i taget och under en tid nästa helt koncentrera sig på detta problem får oss att "se spöken på ljusa dagen". Hur som helst. Vi måste vara varsamma mot varandra.